

LECTURA

Cal continuar fomentant els clubs de lectura i el gust de llegir

Mai m'he aturat a pensar si totes les branques d'un arbre tenen la mateixa morfologia o a comptar les fulles que hi ha a cadascuna d'elles. No m'hi fixo quan plou amb la intensitat de les gotes ni controlo els estels que ens cobreixen algunes nits. No sabria dir si hi ha diferents tipus de silenci o si sempre és el mateix. I és clar, mai m'he plantejat començar a comptar els granets de sorra durant les estades a l'estiu a la platja. Tanmateix, confesso que tot això ho he arribat a pensar alguna vegada mentre llegeixo. Quan acabo i torno a l'activitat (no vull dir amb això que la lectura no ho siga) penso en si tots els demés hòmens i dones, xiquets i xiquetes del món hauran arribat a tindre aquests mateixos pensaments mentre fullegen les pàgines d'un llibre, i com que no ho sé ni ho puc arribar a preguntar a tots i a totes, m'agradaria, si més no, reunir-los algun dia a algun lloc immens i fer-los la pregunta. Quan encara baixo un esglaó més d'aquells que he pujat amb la imaginació, la fantasia i les idees, rebaixo alhora les pretensions i em conformo en reunir un grup de gent senzillament per parlar-ne del llegit i compartir-ho.

Deu anys de club de lectura a la nostra biblioteca són prou com per convidar-te a ser-hi si encara no t'has atrevit a fer el pas, a participar-hi, com si es tractés d'un eslògan que ens inventem a les campanyes que pretenem captar gent per al que siga. Cent sessions són moltes o poques, segons com es mire.

Irene Prades Ginovart

Directora de la biblioteca Marcel·lí Domingo

És ben cert que llegir és, sovint, un acte solitari i fins i tot jo diria que aquesta solitud és de tant en tant recomanable, però en ocasions hom desitja anar més enllà del plaer de la lectura i vol compartir el que ha experimentat i escoltar les altres opinions. De la mateixa manera que existeixen diversos tipus de lectura, hi ha també diferents maneres d'interpretar el que llegim, probablement tantes com lectors i lectores. I per què no dir-ho? Sovint, el més important és contar-ho i no quedar-s'ho a dintre. Quan algú es troba en aquesta situació, de ben segur que s'enganxa al club de lectura de la biblioteca. Però a la nostra biblioteca no només en tenim un, sinó que en gaudim de més, amb l'afegit que es poden triar també en diferents idiomes.

Si sou dels que us agrada llegir asseguts a un sofà amb una manta damunt o bé llegir a l'aire lliure o fins i tot al llit. Si us atrau un títol de sobte o bé us sedueix una portada, sense cap mena de dubte pertanyeu al grup dels lletraferits i dels clubs de lectura.

Aleshores cada frase i cada paràgraf t'atraparan de manera que et resultarà impossible abandonar el llibre perquè t'adonaràs que necessites compartir aquestes vivències i la teua experiència lectora. I, probablement, alguna cosa més.

Hi ha moltes maneres de llegir, de la mateixa manera que quan llegim ho fem per motius i objectius diferents, però, a la fi, tots tenim el nostre ritual per gaudir del plaer que suposa dedicar una estona del nostre temps precisament a aturar-lo per eclipsar la rutina i evocar el silenci. És per això que les biblioteques som els temples de la lectura en què oferim llibres gratuïtament i també l'oportunitat de compartir amb altra gent els punts de vista. Un club de lectura és apassionant per la seua senzillesa i pel gaudi que suposa trobar-te amb altres usuaris que creen uns vincles afectius i complicitats que no podríem trobar-hi en altres àmbits.

Si, a més a més de tot el que he exposat, comptes amb la col·laboració de persones que viuen intensament pels llibres com és el cas de Sílvia Panisello i de Jesús Tibau, aleshores et sents afortunada perquè saps que no només l'activitat està a les millors mans possibles pel que fa a l'objectiu i al seu desenvolupament, sinó que, a més a més, l'èxit està garantit. I el més important: saps que la passió i l'autenticitat estan assegurades.

Aleshores et relaxes i tornes a pensar en els arbres, la sorra, la pluja, els estels...

